

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین یادگیری خودراهبر با سرزندگی تحصیلی در دانش آموزان دوره دوم متوسطه شهر مشهد

محل انتشار:

دومین همایش ملی روان شناسی بالینی کودک و نوجوان (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

شایان نوری لاسکی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه محقق اردبیلی

محمد زارعی نوروزی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی دانشگاه محقق اردبیلی

نیلوفر میکاییلی - عضو هیئت علمی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

یادگیری خودراهبر یکی از عوامل موثر بر سرزندگی تحصیلی دانش آموزان میباشد. ما این پژوهش را با هدف بررسی رابطه بین ابعاد یادگیری خودراهبر با سرزندگی تحصیلی در دانش آموزان دوره دوم متوسطه شهر مشهد انجام دادیم. پژوهش حاضر مطالعات توصیفی از نوع همبستگی می باشد. جامعه آماری پژوهش حاضر ۷۰ نفر از دانش آموزان دوره دوم متوسطه شهر مشهد می باشد، که با روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای جدا شده اند. به منظور جمع آوری اطلاعات از دو پرسشنامه یادگیری خودراهبر فیشر (۲۰۰۱) و سرزندگی تحصیلی دهقانزاده و حسین چاری استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان دادند که بین یادگیری خودراهبر (۰/۴۹) و مولفه های آن یعنی، خودمدیریتی (۰/۲۷)، رغبت برای یادگیری (۰/۳۳) و خودکنترلی (۰/۱۷) رابطه وجود دارد. نتایج پژوهش ارتباط میان ابعاد یادگیری خودراهبر با سرزندگی تحصیلی را تایید میکند، بنابراین میتوان برگزاری کارگاه هایی برای افزایش سطح یادگیری خودراهبر دانش آموزان و دانشجویان جهت بالا رفتن سرزندگی تحصیلی را پیشنهاد کرد.

کلمات کلیدی:

خودمدیریتی، خودکنترلی، رغبت برای یادگیری، سرزندگی تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1579044>

